

REBEKKALOGGE NR. 2

URANIA

I.O.O.F.

1913 - 18. april - 1963

Rebakkaløge nr. 2

URANIA

I. O. O. F

1913 - 18. april - 1963

Rebekkaloge nr. 2

URANIA

I. O. O. F

1913 - 18. april - 1963

ET MINNESKRIFT

Redigert av RAGNHILD EVJEN

JOHANSEN & NIELSEN BOKTRYKKERI

OSLO 1963

Stor-Sire Sam Johnson
Rebekkaloge nr. 2
URANIA'S
stifter

Hilsen ved
50-års jubileet
fra S.S. br.
Håkon V. Ruud

I anledning av at Rebekkaloge nr. 2, Urania, den 18. april 1963 feirer sin 50-årsdag, vil jeg gjerne i jubileumsskriftet få sende logen og dens medlemmer min hilsen med de beste ønsker for årene som kommer.

Jeg vil også få lov til på Ordenens vegne å takke for det fremragende humanitære arbeid som logen har utført gjennom årene, og som jeg er sikker på har fanget medlemmenes interesse slik at det vil fortsette. Logens arbeid for de tuberkuloserammede og andre trengende familier i Finnmark vakte i sin tid stor oppmerksomhet. Videre de fullt utstyrte sykekurver som ble sendt nordover etter siste krig, og logens interesse for Veslehjemmet så lenge Oslologene hadde ansvaret for dette. Vinterstuebevegelsen må heller ikke glemmes. Ja, med omsyn til sosialt arbeid er det farlig å nevne hva logen har vært interessert i opp gjennom årene, så tilgi meg det jeg har glemt, jeg vet det er mer.

En annen ting jeg gjerne vil få lov til å berømme og som er felles for alle våre Rebekkaloger, det er at ber vi om hjelp til f. eks. fellesinnsamlinger, så er Rebekkalogene de første til å forstå at her må det hjelpes.

Jeg har hatt anledning til å overvære noen logemøter i den jubilerende loge, og jeg vil gjerne si logen takk for de opplevelser dette har vært. Det rituelle arbeid ble utført eksemplarisk, de opp-tredende søstre la alvor og sjarm i fremførelsen.

Vennlig hilsen i V. K. og S.
Håkon V. Ruud,
Stor-Sire.

Hilsen ved
50-års jubileet
fra rådspresident
str. Else Støylen

Rebekkaloge nr. 2 Urania som i år runder sine 50 år, kan med glede og takknemlighet se tilbake på disse år.

Mange søstre har i årene som er gått mottatt meget verdifullt, og de ønsker sikkert velsignelse over sin loge.

Rebekkarådet takker de søstre som gjennom disse år har vist troskap mot sin loge; for den som er tro, er ansvarsbevisst. Ser du storheten og ansvaret i den oppgave du er betrodd, da kan det ikke annet enn gi rike frukter etter arbeidet.

Jeg ønsker fortsatt mange gode og fremgangsrike år for Rebekkaloge nr. 2 Urania.

Else Støylen,
Rådspresident.

Rebekkaloge nr. 2

URANIA

1913 - 18 april - 1963

Som kjent kom Rebekkainstitusjonen til Norge fra Danmark, vår moderloge Rebekkaloge nr. 1 Scta. Sunniva ble stiftet i 1909.

I mars 1913 gikk 37 medlemmer ut for å stifte ny loge, blant disse var Eks. O.M. br. Sam Johnson og O.M. str. Dagny Kristensen.

Den 18. april 1913 ble Rebekkaloge nr. 2 Urania instituert. Det var 40 søstre og 4 brødre som la grunnstenen til vår loge. Den danske Stor-Sire, br. Petrus Beyer, instituerte logen sammen med følgende embetsmenn:

U.M.: D.D.S.S. br. Sam Johnson. Stormarsjal: O.M. i loge nr. 1 Norvegia, br. Sjøstedt. Sekretær: O.M. i Rebekkaloge nr. 1 Scta. Sunniva, str. Gina Andersen Moen. Kasserer: U.M. i Rebekkaloge nr. 1 Scta. Sunniva, str. Elisa Blumenthal-Petersen. Skattmester: kasserer i Rebekkaloge nr. 2 Thyre Danebod, str. Ella Beyer.

Chartermedlemmer var følgende: Dagny Kristensen, Signe Moen, Tekla Aamodt, Ellen Prytz Andersen og Ragnhild Møllhausen.

Den nye loges valgte embetsmenn: O.M.: str. Dagny Kristensen. U.M.: str. Signe Moen. Sekretær: str. Ellen Prytz Andersen. Kasserer: str. Tekla Aamodt. Skattmester: str. Ragnhild Møllhausen.

Den nye loges utnevnte embetsmenn: Inspektør: str. Henriette Thoresen. Seremonimester: str. Elisa Johnson. Ytre vakt: str.

Maria Hennem. Indre vakt: str. Sigrid Pohlmann. O.M. høyre ass.: str. Helga Paulsen. O.M. venstre ass.: str. Gudrun Christensen. U.M. høyre ass.: str. Thora Aasheim. U.M. venstre ass.: str. Gina Bøe. C.M. høyre ass.: str. Kristine Nordland. C.M. venstre ass.: str. Harriet Ekmann. Kapellan: str. Ida Strømme.

Etter institueringen og installasjonen holdt Stor-Sire br. Petrus Beyer en tale, og uttalte sin sikre overbevisning om at den deling som var foretatt, ville vise seg å bli til det beste for begge Rebekkaloger, så vel som for ordenen i det hele. Han dvelte også ved betydningen av det navn den nye loge hadde valgt, og mænte logens medlemmer til å vise seg navnet verdig, ved alltid å strebe mot det høye. Stor-Sires varme og alvorlige ord gjorde et dypt inntrykk på alle.

Det ble båret fram lykkønskninger til den nye loge fra loge nr. 1 Norvegia ved dens O.M. br. Sjøstedt, og fra Rebekkaloge nr. 2 Thyre Danebod ved str. Ella Beyer. Fra moderlogen brakte dens O.M. str. Gina Andersen Moen en hilsen, og ønsket den nye loge en lys og rik fremtid.

Str. O.M. rettet til slutt en varm takk til Stor-Sire br. Petrus Beyer, for at han var kommet hit til Norge for å instituere logen og laget dagen så høytidelig og uforglemmelig.

Etter logemøtet var det et festlig aftenmåltid i spisesalen.

Den 30. april holdt Urania sitt første ordinære møte, med opplesning av protokollen, ballott og tre søstre ble forfremmet til I. trinn.

Allerede i 1914 begynte logen sitt sosiale arbeid. Det var kommet anmodning om logen ville være med å gi Dronningens hjelpefond en støtte. Det ville logen gjerne gjøre, og det ble holdt en basar til dette formålet, og resultatet av denne, kr. 2038,—, ble oversendt Dronningens komité. Logen mottok takkskrivelse både fra byens ordfører og fra hoffmarskalken for den store gave.

Den 22. januar samme år ble, etter forslag fra str. O.M., Uranias symøter konstituert, vesentlig for å lage saker og ting til logens basarer.

Den første verdenskrig er lite nevnt i protokollen.

På det første logemøtet etter krigens utbrudd, den 3. september 1914, sa str. O.M. i en tale ved møtets begynnelse: «Vel møtt i

denne krets, som er bundet sammen i gode og onde tider, i fred og vennskap. Vår loge går rimeligvis vanskelige tider i møte, for såvidt som vi ikke kan gjøre regning med noen tilgang av nye medlemmer. Det vil vise seg om hver enkelt er tro mot de avlagte løfter, om vår interesse for logen er overfladisk eller ikke. Enhver må dømme seg selv, om hun har det rette søstersinn. Hvis hver enkelt gjør sin plikt, tross krig og vonde tider, vil logen vinne styrke, så den kan stå for alle tider, en kapital av tillit, kjærlighet og godhet. Av denne kapital skal vi øse, både til lindring av time- lig nød og den nød som heter lengsel etter godhet.»

På det første møtet i 1915 nevnte br. Stor-Sire i en tale bl. a. hvorledes det foregående år sluttet så helt annerledes enn det begynte. «Vennskap og kjærlighet synes ganske utryddet i den krig som raser i Europa. Dog finnes det lysglimt i mørket, tegn på at hat kan vike for vennskap når man kommer på nært hold, og vi vil samle oss i håpet om vekst i tålmodighet og overbærenhet i det nye år.»

Høsten 1915 ble Urania etter anmodning med i det store og hyggelige arbeidet for Veslehjemmet. Det skulle i første omgang utnevnes to medlemmer til Veslehjemmets styre, og str. Elisa Johnson og str. Ragnhild Møllhausen ble utnevnt.

Veslehjemmet var et hjem for barn født med en spesiell sykdom. Hjemmet startet i leide lokaler i 1910, men i 1915 var man så heldig å få kjøpt en eiendom i Geitmyrsveien 60, hvor hjemmet holdt til inntil 1936. Pengene til innkjøp av eiendommen og til driften var skaffet til veie ved gaver, basarer og tilstelninger av Odd Fellows og Rebekkalogene.

Våren 1916 anmodet Veslehjemmets styre samtlige loger om bidrag til å kjøpe en tomt for utvidelse av hjemmet. Tomten lå ved siden av Veslehjemmet og var meget fordelaktig. Prisen var kr. 2300,—. Til høsten skulle logene gå i gang med en stor fellesbasar til inntekt for hjemmet, og som komité fra Urania ble utnevnt søstrene Møllhausen, Fricke og Havrevold.

1915 var et vanskelig år for logen. Etter en del meningsforskjell søkte den fungerende O.M. str. Dagny Kristensen om avgangskort og gikk ut av Ordenen, og stiftet sin egen loge — Maria-logen. Samtidig søkte 14 søstre om avgangskort, og fikk det. Som

O.M. etter Dagny Kristensen ble valgt daværende U.M. str. Signe Moen.

På det siste logemøtet i 1916 sa str. O.M. i en tale bl. a. at Urania hittil har nådd gode resultater, tross de mange vanskeligheter logen hadde hatt siden den ble stiftet. «Men, søstre, når lysten til å kritisere melder seg, bør enhver spørre seg selv: har jeg gjort nok for min loge ved å vise troskap og vennessinn, og ved å øke logens kapital? Dette til ettertanke for alle.»

Så gikk mange år i gode kår, og logen arbeidet seg godt fram, økonomisk og i medlemstall. Uranias særlover var i orden, og de fonds som var opprettet gikk søstrene helt og fullt inn for, og våre fonds vokste fra år til år.

Etter gjennomgåelsen av de første logeprotokoller, kommer det tydelig fram at det har vært utført et godt arbeid, både av embetsmenn og søstre. Logen har gjennom alle år hatt mange dyktige O.M., men det er ett navn som må nevnes, uten å gå noens ære for nær, og det er Eksrådspresident str. Signe Moen. Hun var logens O.M. 12 år sammenlagt, og på sin eminente og verdige måte ledet hun logen fram.

Men det navn som har festet seg mest ved lesningen av protokollene fra starten og fram til 1928, er navnet til logens stifter, vår avdøde Stor-Sire br. Sam Johnson. Han var logens første Eks. O.M., og siden gjennom årene fungerte han der hvor det ved forfall manglet en embetsmann. Etter referatene å dømme, var det et fåtall logemøter han var borte fra, og det var en uvurderlig hjelp og støtte den unge loge har hatt av ham. Han var en markant leder, og holdt ved alle anledninger åndfulle og tankevekkende taler som alltid viste hans personlighet og fine Odd Fellow-ånd. Litterært begavet som han var, var det naturlig at han kom til å skrive våre ritualer. I Amerika har de bare én grad, men Sam Johnson delte den ene grad opp i innvielse og 3 trinn. Resultatet av dette verk kjenner vi. Det er så megen skjønnhet og sannhet i våre vakre ritualer at de virker på alle, både på den eldre søster som i mange år har gledet seg over hans geniale arbeid, og på den nye søster som hører ritualene for første gang. Og det er en kjennsgjerning at ritualene våre virker like sterkt for brødre som får våre trinn. De danske Rebekkaloger bruker også de samme

ritualer som vi. I vårt sanghefte er flere av våre sanger skrevet av Sam Johnson, vakre sanger som alle vitner om dikterens innstilling og litterære evner.

Stor-Sire Sam Johnson var født 20. mai 1862. Han ble opp-tatt i Ordenen i 1907, og hørte til de mest betydelige menn innen vår Orden. Han ble sterkt grepet av Ordenens etiske og humanitære idéer, og gikk helhjertet inn for å få Odd Fellow-Ordenen kjent i Norge. Og han fikk gleden av å se sitt arbeid bære frukt. Med sitt store, banebrytende arbeid la han grunnen til en rik utvikling for Ordenen. Hans navn er uløselig knyttet til Rebekkeinstitusjonen i Norge.

Når vi ser på starten og utviklingen også i vår egen loge, kan vi trygt si at det tre han plantet i 1913, har båret rike frukter. I vår loge vil Sam Johnsons navn alltid lyse, for det eksempel han ga oss, for hans store arbeid og interesse, og for den sikre tro han hadde på en lys og god fremtid for logen.

Det var et stort og smertelig tap for hele den norske Odd Fellow-Orden og et uerstattelig tap for vår loge, da Stor-Sire br. Sam Johnson døde 27. september 1928. Etter en meget høy-tidelig bisettelse i Gamle Akers kirke, ble han begravet på Vestre gravlund. Et stort og vakkert monument på hans grav — tre søyler — er reist av Den Norske Storloge.

Vi tar med et lite utdrag av str. O.M.s tale i det første logemøtet etter Stor-Sires død: «Det var et sorgens budskap som ble spredt rundt til alle Odd Fellows i Norge den 27. september. Det blir et stort og uerstattelig savn for alle, og ikke minst for Urania, hvis stifter han var og som han omfattet med så megen kjærlighet. Urania har ved br. Stor-Sires død mistet sin mest trofaste og beste støtte, som alltid sto parat til å hjelpe og veilede når det trengtes. De av oss som hadde den glede å arbeide sammen med br. Stor-Sire i Urania i mange år, vil sent glemme ham. Det var høytid og fest over våre møter når Stor-Sire var til stede. Vi vil i dag bringe ham vår inderligste og varmeste takk for alt han ga oss, både gjennom våre vakre ritualer og ellers personlig ved den hjertevarme som strålte ut til oss alle. Fred og velsignelse over ditt minne.»

Hans frue, str. Olga Johnson, takket og sa bl a.: «Han ville

så gjerne leve livet slik at det ble en lysstripe etter ham. Han lærte å tenke på døden uten gru, skjønt han var glad i livet og ville gjerne leve.»

Fra Storlogen kom skrivelse i anledning av Stor-Sires død, at det skulle anlegges sorg i alle loger og Rebekkaloger ved at fri-brevet og embetsmenns insignier skulle omgis av sort flor. Sorgen skulle bæres i 6 måneder fra 28. september å regne.

Så gikk det flere år hvor logen arbeidet seg godt fram med innvielser og trinnforfremmelser, og økonomien var god. Logens fonds vokste, og interessen blant søsterene var stor også når det gjaldt logens barmhjertighetsarbeid.

Urania mottok følgende skriv: På generalforsamling i A/S Kr. Augustsgt. 6 den 19. august 1931 ble det besluttet at dette selskap skal kjøpe og bebygge Bestefarstomten, Stortingsgt. 28. Kommunens approbasjon var på forhånd innhentet.

Uranias 20-årsdag 19. april 1933 ble markert ved at O.M. str. Ragnhild Møllhausen leste litt om logens virke gjennom 20 år. En del telegrammer var kommet fra loger, Rebekkealoger og søstre.

På logemøte den 4. mai samme år redegjorde Eks. O.M. str. Olga Riiser om dannelsen av Det norske Rebekkaråd, og hva som var foregått under Rådsmøtet i dagene 23.—25. april. Eks. O.M. str. Signe Moen ble valgt til Rådspresident og Eks. O.M. str. Dagmar Halvorsen til Rådssekretær.

På logemøte 6. april ble logen underrettet om at en del søstre fra Urania hadde dannet en Rebekkeforening, og hadde til hensikt så snart som mulig å stifte en ny Rebekkaloge i Oslo. Som logen var gjort kjent med, var det på br. Stor-Sires anmodning at dette ble gjort. Som formann i den nystartede forening ble valgt Eks. O.M. str. Olga Riiser, varamann str. Anna Durban Hansen og sekretær str. Martha Jansen.

Den 15. juni ble det foretatt ballott med innvilgende resultat over 35 uttredende søstres sertifikat til den nye loge.

Den 7. september meddelte Rebekkarådet at den 9. Rebekkaloge i Norge skal institueres den 17. september og logens navn er Caritas.

Den 17. september 1933 ble Rebekkaloge nr. 9 Caritas instituert og Eks. O.M. str. Olga Riiser ble den første O.M. Institueringen

ble foretatt av Rådspresident str. Signe Moen. Det var første gang i Ordenens historie at Det norske Rebekkaråd med Rådets president instituerte en Rebekkaloge.

Vi var nå kommet så langt at tiden nærmet seg da logen skulle flytte fra Chr. Augustsgt. til våre nye, flotte lokaler i Stortingsgt. 28. Torsdag den 8. februar 1934 holdt Urania sitt 454. og siste møte i de gamle lokaler. O.M. str. Møllhausen holdt en tale før logen ble lukket, og sa bl. a.: «Når vi i aften går ut av denne sal, er det siste gang vi har hatt logemøte her. Vi går til noe bedre, og det gleder vi oss over, men det er rart å tenke på at vi etter så mange år skal bort herfra. For oss som har vært med fra starten av her i Norge, er det en stor glede å se hvor stor og sterk vår Orden har vokset seg. Vårt første logelokale var i den gamle Teknikken i Nedre Slottsgate, nå kalt Frimurerhuset. Og hvor primitivt var det ikke dengang. Da vår kjære avdøde br. Stor-Sire Sam Johnson fikk kjøpt denne eiendommen i 1910, og den ble ominnredet til vårt nåværende bruk, syntes vi dengang at vi hadde tatt et så stort løft at vi ikke kunne tenke oss noe bedre og større. Det er med vemod vi går herfra, men på den annen side er gleden stor over at Ordenen har maktet å reise det nye, stolte bygg, så vi bytter nok med glede omgivelser. Kjære søstre, la oss alle bare minnes det gode vi har opplevd her.»

Den 17. februar 1934 sto det nye, flotte Odd Fellow-bygget ferdig, og torsdag den 22. februar hadde Urania sitt første logemøte i de nye lokaler. Str. O.M. holdt en begeistret tale, og vi tar med et utdrag: «Før vi går videre i vårt arbeid i aften, vil jeg ønske dere alle velkommen hit til vårt første møte i våre nye, vakre lokaler. Alle vi som var til stede ved innvielsen av Stortingsgt. 28 sist lørdag, vil sikkert ha et uforglemmelig minne om høytideligheten, og vi forstår også det store arbeid som ligger bak både bygget og innvielsen. Når jeg nå, mine kjære søstre, ønsker dere alle hjertelig velkommen i vår vakre logesal, er det i forvissning om at hver søster legger både interesse og energi i vårt arbeid, så vi kan være verdige til å kalles Odd Fellows. Et godt samhold mellom søstre *skal* og *bør* det være. Respekt for hverandre og tillit til hverandre, det er det vi skal arbeide for. Jeg ber vår høyeste stormester velsigne vårt arbeid også her i disse Ordenshaller, så

vi alle kan arbeide til Ordenens beste, mennesker til gagn og oss selv til glede.» /

1934—1935 var også gode år for logen, med en bra tilgang på nye søstre. Logens barmhjertighetsarbeid lå alle søstres hjerte nær, og de faste fonds vokste. I 1936 opplyste str. O.M. at Veslehjemmet nå var solgt til Oslo kommune.

Den 16. april 1936 ble Uranias 500. møte markert. Søstrene møtte fulltallig opp, og vi hadde også den glede å få besøk av 14 søstre fra Caritas. Str. O.M. holdt en tale i den anledning og sa bl. a. at «medlemmer med hjerte på rette sted og forståelse av vår store sak tok det første løft, og under dyktige ledere ledet logen inn i det rette spor.» Hun sluttet med å ønske en fylt logesal til hvert møte, og et godt samarbeid i fred og forståelse i de neste 500 logemøter.. Etterpå var det et festlig samvær med dessertbord og et glass vin, taler og et par sanger skrevet for anledningen.

I september samme år mottok logen en skrivelse fra Storlogen om at en ny Odd Fellow-loge var under dannelsen. Den skulle ha navnet Fridtjof Nansen og institueres den 10. oktober. «Da den eneste hverdag som er ledig er mandag, og da halvparten av den nye loges medlemmer ikke kan møte på mandagene, henstiller vi til Rebekkaloge Urania å bytte sin logedag torsdag med mandag.» Det ble enstemmig vedtatt å imøtekomme Storlogens henstilling.

1937. Etter O.M. str. Ragnhild Møllhausen, som ledet logen i to terminer, ble str. Constance Paulsen valgt til O.M.

Den 2. mai 1938 ble Uranias 25-årsjubileum feiret med en festloge hvor det deltok 140 brødre og søstre. Festlogen ble ledet av Eks. O.M. str. Ragnhild Møllhausen, da str. O.M. hadde sykpermisjon. Vi hadde den glede å se som logens gjester Stor-Sire br. Johan Middelthon, Eks. Stor-Sire br. Gustav Eriksen, Råds-president str. Signe Moen, Rådssekretær str. Dagmar Halvorsen, br. storsekretær, br. storskattm. samt O.M. fra samtlige loger i Oslo.

Vår C.M. str. Borghild Knem førte på sin stilfulle måte søstre og gjester inn i logesalen i tur og orden. Str. Eks. O.M. som ledet festlogen, ga en grei og konsis oversikt over logens tilblivelse. U.M. str. Ragnhild Evjen ga et resymé over logens gjøremål, dens fonds og sosiale arbeid gjennom 25 år, til logens stilling i dag. Det ble båret fram mange hilsener og gode ønsker for logen. O.M.

i Rebekkaloge nr. 9, str. Anna Durban, overbrakte moderlogen et vakkert blomsterglass med hvite liljer og en varm lykkønskning. O.M. i Rebekkaloge nr. 1 Scta. Sunniva, str. Helene Torgersen, overbrakte datterlogen en vakker klubbe som erindring, og ønsket at søsterkjeden måtte bli ubrytelig også i de år som kommer.

H.P. i Leir Norge, br. Karl Ruud, brakte Leirens lykkønskning og hilsen. O.M. i loge nr. 20 Fridtjof Nansen, br. Harald Østreng, ønsket at de neste 25 år måtte bringe like gode resultater som de første. «Samtidig vil jeg si Urania en spesiell takk for den elskverdige imøtekommenhet logen viste ved å forandre sin møtedag fra torsdag til mandag, slik at Fridtjof Nansen kunne bli stiftet.»

Br. Johs. Wessel Clausen, O.M. i loge nr. 10 St. Halvard, sluttet seg til de andre gratulantene, og ønsket Urania lykke og fremgang. O.M. i loge nr. 2 Eidsvold, br. Harald Johansen, ville nytte høvet til å gratulere med jubileet, og håpet og ønsket at Urania ville holde fram etter de samme linjer som hittil, seg selv til lykke og vår Orden til velsignelse.

Rådspresident str. Signe Moen ville på Rebekkarådets vegne ønske logen hjertelig til lykke, og samtidig få lov til å takke for den verdifulle innsats den har gjort for Rebekkainstitusjonen i Norge. «25 år er en lang tid og Urania har, som så mange andre loger, hatt sine sorger og gleder. Men jeg kan trygt si at loge Urania har klart seg gjennom vanskelighetene på en strålende måte. Jeg tror det kommer av at loge Urania alltid har forsøkt å arbeide mot de mål Ordenen har satt opp for oss. Rebekkarådets hjerteligste ønske om en god og trygg fremtid for loge Urania!»

Stor-Sire br. Johan Middelthon ønsket til lykke med disse ord: «Jeg har den ære å bringe en hjertelig hilsen fra Den Norske Storloge. Jeg har fått i oppdrag å holde tale for den jubilerende loge inne ved bordet, hvorfor jeg innskrenker meg til å slutte meg til hva som tidligere er sagt, og i tilslutning til str. Rådspresident få takke logen for alt arbeid som er utført for Ordenen i disse 25 år. Jeg håper og tror at arbeidet fra denne loge vil bli like verdifullt i kommende år. Jeg ønsker alt godt for logens fremtid.»

Fungerende O.M. str. Ragnhild Møllhausen takket i velvalgte ord for alle gode ønsker, for blomster og gaver, for den ære som var vist Urania i dag.

Vår sangerinne, str. Adelheid Lorck, sang med sin praktfulle stemme Lovsangen ved åpningen av festlogen og avsluttet med Fadervår, så stemningsfullt og vakkert at vi var helt betatt. Sammen med organist br. Knut Halvorsen skapte hun en høytid som sent vil glemmes.

Etter festlogen var det en festsupé med festlig dekkede bord, lys og blomster, deilig mat, mange og gode taler og sanger — også et pluss til vår loges 25-årsjubileum.

Samme år, den 14. november, var det igjen en stor dag for Urania, da 4 velfortjente søstre skulle tildeles verteranjuvélen. 68 søstre var til stede, samt 7 søstre fra Caritas. Rådspresident str. Signe Moen hadde lovet å tildele veteranjuvélen, og hun var ledsaget av Rådssekretær str. Dagmar Halvorsen. De 4 veteraner var søstrene Gina Bø, Borghild Knem, Ragnhild Eriksen og Ingeborg Bakke Brecke; de hadde vært med i logen fra 1913.

Str. Rådspresident sa i sin tale for veteranene bl. a.: «Når en søster har tilhørt en loge i 25 år, må det vel være av kjærlighet til logen, og at vennskapsbåndet vokser og vokser. Jeg kjenner disse søstre så godt at jeg vet de har den rette Odd Fellow-ånd. Jeg vil lykkønske dere med de 25 år, og takke for hva dere har utrettet og virket i vennskap, kjærlighet og sannhets ånd i loge Urania.» Etter høytideligheten var det et hyggelig selskapeleg samvær. Denne veterantildeling ble igjen en minnedag i vår loge.

På Det norske Rebekkaråds initiativ innbød de tre Rebekkaloger i Oslo til det første norske Rebekkastevne, som ble holdt i Oslo i dagene 26., 27. og 28. august 1939. Det ble i den anledning nedsatt en komité, bestående av 3 søstre fra hver Rebekkaloge. Denne komité delte seg igjen i 3 underkomitéer. Til komitéens formann ble valgt Rådssekretær str. Dagmar Halvorsen.

Til å være det første stevne Rebekkainstitusjonen i Norge har hatt, var interessen stor. Samtlige Rebekkaloger var med. Stevnet ble åpnet fredag den 26. i våre lokaler. Kl. 12 kjørte søstrene i busser til Vestre gravlund for å bekranse Eks. Stor-Sire br. Sam Johnsons grav. Str. Rådspresident holdt en stemningsfull tale, hvor hun fremhevet alt hva br. Sam Johnson hadde utført for Rebekkainstitusjonen i Norge. Str. Olga Johnson takket beveget for at søstrene ville hedre hennes manns minne på denne måten.

Om aftenen var alle samlet for å delta i en festloge, som ble ledet av Rebekkarådets embetsmenn. Festlogen foregikk etter det vanlige festritual, hvor det var innlagt et foredrag om Rebekka-institusjonens historie. Foredraget ble holdt av str. Rådspresident. Etter festlogen var det en supé i den grønne sal hvor 200 søstre deltok.

Lørdag var det et stort og allsidig program om formiddagen, og om aftenen et instruksjonsmøte i logesalen. Instruksjonen ble holdt av Rådssekretær str. Dagmar Halvorsen.

Søndag var det også et stort program, og om aftenen var søstrene samlet til en innvielse i Urania. Innvielsen foregikk meget stilfullt og vakkert, og de tilreisende søstre var begeistret over det (de fikk se og lære.

Hadde ikke krigen kommet, så hadde neste Rebekkastevne blitt i Bergen i 1940, etter innbydelse fra Rebekkaloge nr. 5 De syv Stjerner ved O.M. str. Ingrid Kaspersen.

For terminen 1939—1940 ble U.M. str. Ragnhild Evjen valgt til O.M.

Mandag den 15. april 1940 ble vårt logemøte innstilt på grunn av tyskernes overfall på Norge.

Onsdag den 1. mai holdt logens embetsmenn og finansnevndens formann et møte på Kaba. Møtet var sammenkalt for å drøfte hva som kunne gjøres for de krigsherjede strøk. Stor-Sire br. Joh. Middelthon hadde gitt tillatelse til å gå utenom våre statutter, og ba oss å handle etter beste skjønn og uten altfor strenge hensyn til formalia. Vi tilstedeværende bevilget kr. 500,— som første-håndshjelp fra vår loge. Beløpet ble innbetalt til komitéens formann, br. Bowitz Aarstad.

Allerede i april fortalte br. Stor-Sire at en Rebekkasøster som oppholdt seg i Haugsbygd, ringte og ba om hjelp. Der var 43 gårder lagt i aske, og 62 familier hadde mistet så å si alt de eide. Br. Stor-Sire utnevnte en komité av brødre og søstre, som skulle organisere dette hjelpearbeidet. Alt trengtes, klær, skotøy, husgeråd av alle slags. Pengene som ble brukt ble tatt av logenes oppsparte midler.

Et fellesmøte av de tre Rebekkaloger i Oslo mandag den 26. august 1940 ble ledet av str. Rådssekretær. 140 søstre var til stede.

Br. Stor-Sire bad Rebekkarådet gi logene beskjed om at det ikke var noe forbud fra myndighetene mot å holde møter i vår Orden, så logene kunne atter samles etter ferien i september. Vi skulle imidlertid bare holde åpne møter, bare bruke vårt arbeidsritual, syngre vår fellessanger og bønn, men intet rituellet arbeid foreløpig. «Vårt veldedighetsarbeid må være det egentlige i denne tid, vi må huske på andre og huske på hva vi har lovet.

Den 2. september hadde vi et kort arbeidsmøte. Str. O.M. ønsket vel møtt etter sommerferien, og uttalte ønsket om at vårt arbeid måtte bli til gagn for oss selv til og hjelp for andre. Hun fortalte detaljert om vårt hjelpearbeid i vår og sommer. Til Haugsbygd var det bl. a. sendt 3 billass med klær og husgeråd for til sammen kr. 10 000,—, til Kristiansund kr. 5000,—, til Molde kr. 5000,— og til Narvik kr. 2000,—. Men meget mer trengtes.

Mandag den 30. september 1940 holdt loge Urania sitt avsluttende møte. 73 søstre var til stede, og møtet var kort. Str. O. M. leste en skrivelse fra Stor-Sire br. Joh. Middelthon i anledning av vår Ordens oppløsning i Norge. Vi sluttet med å syngre «Vår Gud han er så fast en borg», og kapellanden leste bønn. Så ble logen lukket. Alle var sterkt grepet. Protokollen ble underskrevet av embetsmennene O. M. Ragnhild Evjen, U.M. Martha Wirstad, Skattm. Eugenie Fischer, kasserer Torgerd Andersen og sekretær Lilly Fossum.

Vi var forberedt på at vår Orden ville bli oppløst, vi visste hvordan det var gått de hemmelige Ordener i Tyskland etter at Hitler kom til makten. Hvor bittert det enn var å avslutte logen på denne måten, lå det en stor trøst i at logen bare ble oppløst, O.M. og embetsmenn var ikke avsatt.

Det første som måtte gjøres etter at våre logemøter ble forbudt, var å ta vare på logens saker og ting. O.M., sekretær og inspektør pakket alt i kasser og fikk disse anbrakt i et flyttebyrå til oppbevaring, i O.M.s navn og adresse.

Da vi igjen kunne åpne vår loge, hadde Urania alle sine verdifulle ting — ritualer, regalier, sangbøker og våre gamle, umistelige bøker — protokoller og hovedbok helt fra starten.

Så kom en tid da søstrene var opptatt med å skaffe hjelp til de krigsherjede strøk. Den første tid møttes vi på sekretærværelset

i Stortingsgt. 28, men etter at logene var innstilt, ble det å møtes privat. Vi delte oss i grupper og gikk på omgang hos søstre, hvor vi arbeidet med sanitetsmateriell, strikket, sydde og samlet penger. Vi vil gjerne få nevne en søster som gang på gang samlet alle logens søstre som hadde anledning til å komme, og det var str. Ragnhild Motzfeldt. Samlingsstedet var Kvinnelig handelsstands aldershjem, i peisestuen i kjelleren. Medbrakt mat, deilig kaffe, de siste nyheter, og gleden over å kunne møtes, gjorde at vi så fram til neste gang str. Motzfeldt kalte.

Rakrygget og hjelpsomme var søstrene i den for alle så tunge tid, og den enighet og det varme hjertelag som ble vist i krigstiden gjorde at de vonde årene ble lettere å komme igjennom.

Og så opprant den 8. mai 1945, og det norske flagg ble atter heist, for første gang på 5 lange, tunge år. Den takknemlighet og glede vi den gang følte, kan ikke beskrives, men vi som fikk oppleve friheten i de lyse maidagene glemmer det aldri.

Mandag 19. november holdt Urania sitt første logemøte etter kapitulasjonen under ledelse av sin O.M. str. Ragnhild Evjen. Våre dyktige embetsmenn, U.M., sekretær, kasserer og skattm. var på plass, likeså vår stilige C.M. og strålende sangerinne. 43 søstre var til stede.

Str. O.M. holdt en tale hvor hun ga uttrykk for sin store takknemlighet etter fem lange, tunge år atter å kunne innta sin plass som logens O.M. for vår kjære loge. «Vi møtes igjen her i våre vakre lokaler. Logens kapital er reddet, takket være Stortingsgt. 28, og logens inventar er på plass, så vi har grunn til å glede oss. Grunnen til at vi har klart påkjenningen så godt som vi har, er vel det gode samhold som gjorde seg så gjeldende under krigen, og den sikre tro på at rettferdigheten måtte seire. La vårt motto: Vennskap, kjærlighet og sannhet — alltid holdes rent og uplettet.» Til slutt takket hun alle søstre som hadde vært trofast mot vårt land og vår loge, og ønsket at Gud ville signe møtene våre.

En skrivelse fra Rebekkarådet angående valget av rådsembetsmenn: Valgt til Rådspresident str. Dagmar Halvorsen, Vararådspresident str. Ragnhild Evjen, Rådsssekretær str. Helene Torgersen og Rådsskattmester str. Ragnhild Møllhausen.

Julemøtet den 17. desember ble en gledens og takkens fest.

Str. O.M. sa i noen ord om julen og det nye år bl. a.: «Når vi tenker tilbake på disse fem årene med mørklegging, flyalarm, sorg og uro i mange hjem, har vi uendelig meget å takke for, når vi i år kan feire julen og høre juleevangeliet i et fritt land. La oss vise vår glede og takknemlighet ved å være lysspredere her i vår loge, og sammen med våre kjære. En god og velsignet jul og et godt nytt år, med takk for alt i det året som går!»

I 1946 var logearbeidet i full gang. Det var mange ansøkningsom opptagelse i logen, og interessen var stor. Alt var morsomt og ikke noe arbeid for stort. På et av de første møtene ble det foreslått at vi burde gå til en forenkling av våre fonds. Denne sak ble behandlet etter loven, og det ble bestemt at vi skulle beholde Alderdomsfondet og det Sosiale fond som det var, mens Syke- og understøttelsesfondet og Nytte og hygge-fondet og Elisa Johnsons fond skulle gå inn i Søsterskillingen, da statuttene for Søsterskillingen dekker alt i de tre fonds. Dette ble enstemmig vedtatt.

Samme år opptok begravelseskassen igjen sin virksomhet. Begravelsesbidraget blir kr. 400,— og logens tilskudd ved dødsfall kr. 1,— pr. medlem.

I 1947 ble U.M. str. Lilly Fossum valgt til O.M. Dette år ble også et år med stor tilgang på nye søstre, og et godt arbeidsår for logens barmhjertighetsarbeid, godt besøkte logemøter og stor interesse for «De ensommes venner». Dette år tok logen opp et stort arbeid for Finnmark, som det fortelles om på et annet sted.

Den 23. februar mottok logen de første ansøkningsom opptagelse fra Moss Rebekkaforening: Det var i første omgang 13 ansøkningsom, alle anbefalt av O.M. str. Lilly Fossum, med referanser fra brødre i Varna. Disse fikk i tur og orden innvielse og sine trinn, og flere kom til etter hvert. Dette innslag i vårt logearbeid ble en hyggelig og morsom tid.

Vi tar med et lite intermesso som er verd å minnes: Br. Tveter ønsket å forære logen en gave, og str. O.M. sa at han kunne komme inn i salen før logen var åpnet. Da søstrene var kommet på plass, kom br. Tveter inn og overbrakte sin gave, en vakker alterduk, med følgende ord: : «Til minne om min dyrebare avdøde hustru vil jeg få lov til å gi loge Urania denne alterduk.» Sterkt beveget takket han for all hygge og glede hun hadde hatt den tid hun var

medlem av Urania, og sa at hun var så glad i sin loge. Br. Tveters gave og varme ord grep oss alle. Etter str. O.M.s ønske skal denne alterduk brukes i vennskapets trinn.

Str. O.M. ønsket på dette første møtet i 1948 alle vel møtt. Hun sa videre: «La oss forsøke å bli gode i tanker og gjerninger. Freden avhenger av hver enkelt, vi må alle ville det gode.»

Den 23. februar mottok vi danske gjester, som kom for å overvære 2. trinn i vår loge. Logesalen var pyntet med et vell av blomster i danske farger, rødt og hvitt. 97 festkledte søstre var møtt opp, og str. O.M. ønsket dem velkommen i varme ordelag. Eks. O.M. str. Rasmussen overbrakte sin loges hilsen og uttalte sin og sine søstres og brødres glede over å være til stede for å overvære 2. trinn hos oss. For 10 år siden hadde hun vært til stede ved en trinnpassering, og den kunne hun ikke glemme. Vi hadde den glede å ha til stede Eks. Stor-Sire br. Gustav Eriksen, Rådspresident str. Dagmar Halvorsen og Rådssekretær str. Helene Torgersen. Etter logemøtet var samtlige samlet til en supé. Festen fortsatte i hyggelig samvær, og mange vennskapsbånd ble knyttet mellom de danske og norske søstre.

Mandag den 19. april var det festloge i anledning av 35-årsdagen for logens stiftelse. Vi hadde også den glede å ha med oss tre søstre som hadde vært med fra starten i 1913, nemlig søstrene Eks. O.M. Ragnhild Møllhausen, Gina Bøe og Jane Cooper Sjøstedt. Rådssekretær str. Helene Torgersen hilste fra Rebekkarådet, str. Margaretha Branæs hilste fra datterlogen Caritas og U.M. str. Sandra Jahr fra moderlogen Scta. Sunniva, som syntes at barnet hadde stelt seg riktig bra, og ønsket alt godt for logen.

29. august hadde logen et ekstraordinært møte i henhold til skrivelse fra Storlogen om å la de Eksmestre som ønsket å delta i det ekstraordinære storlogemøtet i Stavanger, få anledning til å gjennomgå Rebekkagraden. Det var 11 brødre som fikk Rebekkagraden i Urania.

I 1949 ble str. Adelheid Lorck valgt til logens O.M. Str. Eks. O.M. takket logens embetsmenn for godt samarbeid, takket søstrene for den tillit de hadde vist henne, og ønsket den nye O.M. til lykke.

På logemøtet den 4. april sa str. O.M.: «Siden vårt siste møte er Stor-Sire br. Johan Middelthon falt bort. Det var ved 20-års-

jubileet for Vinterstuene vi sist hørte ham. Han talte da varmt de gamles sak, og gikk sterkt inn for at vi måtte støtte opp om dette arbeid. Stor-Sire br. Middelthon var av de stillfarne, og fremfor alt en fredens og hjemmets mann. Han var født den 2. mars 1882 og ble innviet i Ordenen den 17. februar 1908. Etter å ha vært storsekretær i en rekke år, ble han valgt til Stor-Sire i 1936. Vi lyser fred over hans minne.»

Lørdag den 28. mai feiret Rebekkainstitusjonen i Norge sitt 40-årsjubileum med en festloge som ble holdt i Scala og ledet av Rådspresident str. Dagmar Halvorsen. Hun ga en meget interessant beretning om Rebekkainstitusjonens tilblivelse og utvikling til i dag. Av de tre gjenlevende stiftere var Eks. O.M. Ragnhild Møllhausen og str. Jane Cooper Sjøstedt til stede; Eks. O.M. Gina Andersen Moen var dessverre syk. Jubileet sluttet med en festsupé i Kaba. Som en utmerket toastmaster fungerte O.M. str. Adelheid Lorck.

På første logemøte etter jubileet foreslo str. U.M. at logen stiller til Rebekkarådets disposisjon kr. 1000,— i anledning av 40-årsjubileet. Forslaget ble støttet og vedtatt. Str. U.M. fremsatte også forslag om at logen burde begynne sine møter kl. 19 i stedet for kl. 19.30. Forslaget ble støttet og enstemmig vedtatt.

Året gikk i god forståelse, med et allsidig sosialt arbeid, god tilgang på nye søstre og en bra oppslutning på symøter og for de gamle i Vinterstuene.

Vi tar med litt av str. O.M.s tale på årets siste møte — julemøtet: «Det er alltid vemodig når vi er samlet på vårt siste møte i det gamle år. Ikke bare at vi blir et år eldre, men det er vel mange ting som kunne vært gjort annerledes. Vi har i år mistet en kjær søster, men i dag har vi fått hennes datter som Rebekkasøster, og jeg håper at hun vil trives blant oss og bli like glad i sin loge som hennes mor var. Når vi ser hva som er utrettet dette året, må vi være takknemlige. Til våre fonds er kommet inn mange penger, til våre feriebarne fra Finnmark en overveldende sum, arbeidet for gamle og alt strikkearbeid og tøy som sendes nordover. Jeg vil takke alle søstre for alt som hver enkelt utførte i 1950, og håper at året 1951 må bli et arbeidets, gledens og velsignelsens år for alle.»

Det første møtet i januar 1951 var en festloge. Vi tar med litt av str. O.M.s tale: «I dag er det første gang etter frigjøringen at vi har festloge med gjester. Vi synes det er hyggelig at dere kan få se våre vakre Ordenslokaler og høre litt om vårt Ordensarbeid, og jeg håper dere har fått et lite innblikk i det høytidlige og rituelle arbeid vi har her inne.» Etter festlogen deltok søstre med gjester i et hyggelig festmåltid, og da kaffen ble servert var det underholdning — vakker sang og musikk.

På et senere møte mottok vi det triste budskap at våre kjære kapellan gjennom 20 år, str. Jane Cooper Sjøstedt, var gått bort. Alle søstrene reiste seg og det var 1 minutts stillhet, hvoretter str. O.M. i varme ord mintes vår avholdte kapellan og trofaste søster, som også var med og stiftet loge Urania. «Vi takker for alt, og lyser fred over hennes minne.»

To skriv fra Den Norske Storloge, det ene med meddelelse om at Eks. Stor-Sire br. Gustav Eriksen var avgått ved døden den 6. oktober 1951, det annet med meddelelse om at Storrepresentant br. Olav Ødegård var utnevnt til Spes. D.S.S. for Rebekkeinstitusjonen i Norge.

I 1952 ble str. Torgerd Andersen ny O.M. for logen. Samme år gikk Urania med i det store sosiale arbeid for åndssvakesaken. Rebekkalogene i Oslo gikk inn som en gruppe i Støttelagets store tiltak for Ragna Ringdals daghjem.

Årets siste møte — julemøtet — var også en fest for våre veteraner og med tildeling av Veteranjuvélén til en del søstre. Etter et forslag og en enstemmig logebeslutning, blir alle veteraner en gang om året invitert til en veteranfest, en bestemmelse som er meget populær. Etter høytideligheten inn i logesalen gikk vi ut til overdådig julebord. Det er fristende å fortelle hva et julebord kostet i 1952. I et skriv fra huskomitéen ble det opplyst at julebord vil koste kr. 12,50 uten drikkevarer, men inkludert servering. Ved kaffen hadde vi en flott underholdning. Str. Aarvolds datter og svigersønn, konsertmester Ernst Glaser og Kari Aarvold Glaser, spilte vidunderlig og høstet sterkt bifall.

I 1953 mistet Urania igjen en kjær og umistelig søster, U.M. str. Solveig Hexeberg Johansen. Str. O.M. mintes i vakre ord vår avholdte U.M. som så plutselig var gått bort. «Hun døde den 25.

mars, mens hun sto på høyden, opptatt og benyttet både i sin loge og i sin menighet. Str. U.M. var et overskuddsmenneske som aldri sa nei. Det er et hardt slag og et stort tap for vår loge, og hun blir vanskelig å erstatte. Vi lyser fred over hennes minne.» Etter anmodning overtok str. Borghild Knem U.M.-embetet.

Lørdag den 18. april feiret loge Urania 40-årsjubileum med festmøte. Storlogen var representert ved Eks. H.P. br. Karl Ruud, Rebekkarådet ved dens leder str. Dagmar Halvorsen i spissen og flere av Oslo-logene var representert. Festlogen ble utført etter det vanlige sermoniell.

Representanter fra de forskjellige loger brakte gaver og lykønskninger fra sine loger. O.M. br. Odd V. B. Bugge overrakte et vakkert blomsterglass med skjønne blomster fra Odd Fellow-logene i Oslo. Eks. O.M. str. Lilly Fossum ønsket til lykke med en vakker gave, en klubbe til Overstolen. Rådsleder str. Dagmar Halvorsen holdt en vakker tale, hvor hun gratulerte Urania med de 40 år, og takket søstrene for alt arbeid i disse årene og ønsket fortsatt fremgang, en god forståelse og alt godt i årene som kommer.

Str. O.M. ga så et resymé over logens arbeid gjennom 40 år, og takket søstrene for alt hva de har ydet for vår loge, og håpet at vi i årene fremover fortsatt ville bli preget av den samme ånd, og ønsket at alt godt måtte følge vår kjære loge. Str. O.M. takket for gaver, blomster og gode ord.

Vi hadde den glede å ha to av logens stiftere med oss, søstrene Ragnhild Møllhausen og Gina Bøe, som begge ble overrakt blomster. Gjester og søstre ble ført inn i spisesalen til et festdekket bord, med blomster og levende lys, deilig mat og drikke. Det var mange taler og sanger ved bordet, og høy stemning.

På et senere møte var det valg på U.M., og str. Borghild Knem ble nominert og valgt med akklamasjon og overtok så understolen. Str. O.M. rettet en varm takk til Eks. O.M. str. Lilly Fossum for den vakre klubben som Urania fikk til jubileet og som nå er tatt i bruk.

Igjen har vår loge hatt et smertelig tap, idet vår Eks. O.M. str. Ragnhild Møllhausen døde den 2. juli 1953. Str. O.M. mintes henne i varme ord og sa: «Str. Ragnhild Møllhausen ble opptatt i Ordenen den 26. mai 1909, og var med og stiftet Rebekkaloge

nr. 2 Urania. Hun var den første skattm. og den siste gjenlevende stifter av logen. Hun var logens skattm. i mange år, U.M., O.M. og Eks. O.M., og i Rebekkarådet var hun først rådmarsjal og så rådsskattm. Med sine rike erfaringer var hun en god støtte for logen.» Takket for aldri sviktende, men alltid våkne interesse for vår Orden, og takket i ærbødighet for alt hun hadde urettet og for 44 års trofast medlemskap i Ordenen, og lyste fred over hennes minne.

Etter innbydelse fra O.M. i Rebekkaloge nr. 10 Birgitte Gjõe Næstved, ble det arrangert en tur til Danmark, og den 22. september reiste 20 søstre nedover. Det var en hyggelig og lærerik tur, først et par uforglemmelige dager i Næstved, og så et besøk i Rebekkaloge nr. 1 Karoline Amalie i København. Str. O.M. foresto hele turen, som ble meget vellykket, og hun fikk sin velfortjente og hjertelige takk på logemøtet etter hjemkomsten.

Str. Borghild Knem ble valgt til O.M. for 1954—1955.

Den 29. mars holdt Urania en festloge til minne om Ordenens stifter. Den ble ledet av Eks. O.M. str. Ragnhild Evjen da str. O.M. var syk.

Str. O.M. minnet på vårt møte 12. april vår avdøde kronprinsesse med følgende vakre ord: «Vi vil i dag med ærbødighet minnes vår kjære kronprinsesse som så altfor tidlig er gått bort. Vi deltar i den store sorg som har rammet vårt kongehus og hele det norske folk. Vi lyser fred over hennes minne.»

Lørdag den 18. og søndag den 19. september hadde de tre Rebekkaloger i Oslo den glede å innvie og forfremme 30 brødre som skulle inn i Storlogen. Den svenske Stor-Sire br. Ernst Høyer ønsket å få se tildelt Rebekkalogens innvielse og tre trinn. Innvielsen foretok Urania under ledelse av O.M. str. Borghild Knem. Første trinn ble ledet av Scta. Sunniva, annet trinn av Caritas og tredje trinn av Det norske Rebekkaråd.

Rådsformann str. Evjen avsluttet graden med en tale og uttalte bl. a. at «den anmodning fra Storlogen om å innvie og forfremme samtlige Storrepresentanter og den svenske Stor-Sire, ble mottatt med glede. Når nå dere brødre har fått et innblikk i våre vakre ritualer, våre bilder og symbolikk, og dere ser med hvilken interesse og hvilket alvor søstrene går inn for Ordenens idéer og idealer,

vil jeg håpe at dere vil vise Rebekkasøstrene den forståelse som vi ber om, og la det bli et samarbeid bygget på fred og forståelse, til beste for vår Orden, som vi alle tilhører og setter så høyt. Jeg vil ønske den høyverdige br. Stor-Sire og Storrepresentantene til lykke med våre grader.»

Den svenske Stor-Sire fremførte en vakker og formfullendt tale med en varm takk på sine egne og de andre 30 brødres vegne. Vår egen Stor-Sire, br. Olaf Hallan, takket i varme og anerkjennende ord Rådets embetsmenn og de tre Rebekkaloger for det strålende arbeid alle hadde utført. Han fremhevet den høytid, det alvor og den presisjon som alle viste i det arbeid de hadde å utføre. Vår 86-årige Eks. Stor-Sire, br. Håland, kom til slutt med en hyllest til søstrene, og uttalte at det hadde vært en glede for ham å være til stede.

På neste logemøte opplyste str. Eks. O.M. at Storlogen hadde besluttet å gi oss Rådspresident-titlen tilbake, og ønsket str. Evjen velkommen som Rådspresident. På et senere møte hadde vi den glede å ha Eks. O.M. br. Daa Caspersen til stede. Han holdt et foredrag om symbolikken i logen, og sluttet med et meget interessant innlegg om Vigelandsanlegget.

Den 22. november holdt Eks. O.M. br. Conrad B. Olsen et kort orienterende foredrag om Odd Fellow-hjemmet. Tanken om et aldershjem var oppstått i loge Eidsvold, men de maktet ikke dette alene. De hadde da henvendt seg til de andre loger for å få i stand et samarbeid, først til de andre Odd Fellow-logene og så til Rebekkalogene. Foredraget gjorde lykke, og søstrene var interessert.

Det kom skrivelse fra Rebekkarådet med forslag om at alle veteraner ved oppnådd alder 70 år skal få frikontingent. Flere søstre uttalte seg om saken med begeistring, og sa at det var en stor tanke. Man måtte støtte en slik tanke, og være takknemlig for at den var blitt fremmet. Det ble foretatt avstemning, og forslaget ble enstemmig vedtatt. Rebekkarådet meddelte at frikontingenten for veteraner som fyller 70 år, skal tre i kraft fra 1. juli 1955.

Igjen har vi mistet en av de store trær i skogen, str. Gina Bøe. Hun var født den 22. mars 1862 og døde den 8. oktober 1955. Hun ble innviet i Ordenen den 7. november 1912 i Scta. Sunniva, men gikk ut og var med å starte vår loge. Str. O.M. sa i sin tale bl. a.:

«Hvor mange ganger har vi lyttet til str. Bøes taler, det være humoristiske eller alvorsfylte. Alltid ga hun oss noe godt av sitt lyse sinn, sin kjærlighet til logen og søstrene. Hennes plass står nå tom, men minnet om en elsket søster vil leve. Vi lyser fred over hennes minne.»

Året 1956 ble str. Esther Hegg innsatt som ny O.M.

Str. Rådspresident fortalte at den 19. mars kl. 20 ville herrene Vogt Svendsen og Gisle Johnson holde fordrag om Andebu.

Den 2. juni holdt logen et ekstraordinært møte på grunn av at fire svenske damer var kommet for å innvies i vår orden. Rebekkarådets embetsmenn deltok i denne høytidelighet. Det ble en høytidsdag vi sent vil glemme da disse fire damer fra Göteborg ble våre Rebekkasøstre. 115 søstre var til stede og deltok i den etterfølgende supé. Det var et vell av blomster og flere taler og sanger for anledningen, alt til ære for våre nye Rebekkasøstre. Vi har hatt den samme høytid og glede i vår loge, da de øvrige svenske damer ble innviet og fikk sine grader. Vi har 11 søstre i Göteborg.

Meddelelse fra Storlogen om at Eks. Stor-Sire br. Ingvald Håland døde den 31. juli 1957. Han var innviet i Ordenen den 15. oktober 1915 og ble dep. Stor-Sire i 1928. Logene bærer sorg til 1. oktober d. å.

Meddelelse fra Rebekkarådet at det skal dannes en ny Rebekkaloge i Oslo. Eks. rådsskattm. str. Lilly Fossum står som stifter. Str. Rådspresident håpet søstrene ville støtte opp om den nye loge.

På møtet i august fortalte str. O.M. om en tur søstrene hadde hatt til Nakskov og Næstved. Det hadde vært en strålende tur, de var blitt hjertelig mottatt overalt, og dagene var fullt besatt. I Nakskov overvar de en innvielse, og i Næstved et 3. trinn. Hun brakte en hilsen til logen fra Rebekkalogene Kæden og Birgitte Gjõe.

Den 7. oktober mottok logen det triste budskap at Stor-Sire br. Olaf Hallan var død. Str. O.M. mintes i vakre ord vår kjære Stor-Sire, takket ham for hans store interesse for Ordenen, hans forståelse og velvilje også mot Rebekkalogene og hans store arbeid og virke som Stor-Sire. Han var innviet i Ordenen den 20. mai 1914 og ble Stor-Sire i 1950. Vi lyser fred over hans minne.

Det forelå skriv fra Storlogen med meddelelse om at br. Harald Østreng har overtatt stillingen som fungerende Stor-Sire.

Den 15. desember 1957 ble Rebekkaloge nr. 18 Ragnhild instituert. Institueringen ble en vakker høytidelighet hvor Uranias embetsmenn og mange søstre deltok. Den 13. januar 1958 ble str. Gudrun Backe innsatt som O.M.

Den 19. april holdt Urania et festmøte med gjester i anledning av logens 45-års stiftelsesdag. Str. O.M. ønsket gjester og søstre velkommen. I sin festtale ga hun et tilbakeblikk over logens 45 års virke og ønsket til slutt at vi fortsatt må arbeide videre for de etiske og humanitære verdier. Til beste for logen overrakte O.M. br. Erik Evjen blomster fra sin loge, nr. 22 Ths. Wildey, og uttalte bl. a. at loge Urania og loge Ths. Wildey var knyttet sammen med sterke og varme bånd. Str. Gerda Hallan overrakte et krystall blomsterglass til minne om hennes avdøde mann, Stor-Sire br. Olaf Hallan. Br. Tveter ga logen en skjønn blomsterurne med roser, og de beste ønsker for logen. Det var blomster fra loge Norvegia. Det var en stilig og hyggelig jubileumsfest både inne i logesalen og ute i selskapsværelsene.

Skriv fra Rebekkarådet, hvor de meddeler at valget av et nytt Rebekkaråd ble følgende: Rådspresident str. Olfrid Bockelie, vararådspresident str. Else Støylen, rådssekretær str. Ruth Havem, råds-skattm. str. Else Pedersen. Rådet meddeler at kontingenten for dødsfall skal nedsettes til kr. 0,50 pr. medlem og bidraget økes til kr. 750,—. Skrivelse fra str. Ragnhild Evjen med takk for blomster, gaver og alle kjærlige ord ved hennes fratredelse som Rådspresident.

Den 8. september hadde logen den glede å ha gjester fra Rebekkaloge nr. 9, Kæden i Nakskov, og Rebekkaloge nr. 10, Birgitte Gjõe, Næstved. O.M. i disse to Rebekkaloger brakte hilsener og gaver fra sine loger, og uttalte at det var en glede for de danske brødre og søstre å komme til Norge. Str. O.M. takket for vakre gaver og blomster, og ba de danske gjester ta med logens hilsen tilbake til Danmark. Hun gikk så over til innvielsen av to damer, en vakker og stilig handling. 135 brødre og søstre var til stede og deltok etterpå i en festlig supé. Storlogen var representert ved storskatm. br. Håkon V. Ruud og stormarsjal br. Gunnar Gåserud.

Søndag 21. september hadde logen et særlig logemøte i 3. trinn for Storlogerepresentanter. Til stede var br. Stor-Sire og Stor-

logens embetsmenn, str. Rådspresident og rådets embetsmenn, den svenske Storloges representant, br. Janmo med frue, og søstre fra vår egen loge og fra andre Rebekkaloger. Så ble den svenske 1. dep. Stor-Sire, den svenske Storsekretær og 36 Storlogerepresentanter ført inn. Under vanlig høytidelig seremoniell ble disse brødre tildelt 3. trinn.

Den svenske 1. dep. Stor-Sire takket for den høytidelige og lærerike opplevelse de hadde hatt, og som de kunne ta med ut i livet og virkeliggjøre og leve etter. Den norske Stor-Sire takket deretter de fire Oslo-loger for at de hadde vært villig til å tildele de nye Storrepresentanter Rebekkagraden. Han sa videre at den henførelse og inderlighet som søstrene ga innholdet av graden, var gått dem alle til hjertet.

Den svenske Storsekretær takket på den svenske Storloges vegne Storlogen, Rebekkarådet og de fire Oslo-loger for at de hadde fått anledning til å gjennomgå våre grader. Han uttalte videre at de gjerne ville at de svenske damer skulle få komme med som Odd Fellows, men foreløpig hadde de ikke funnet støtte hos brødrene i dette spørsmål.

Str. O.M. takket for alle gode ord uttalt til Rebekkalogene. Hun sa videre at loge Urania hadde flere svenske søstre som så fram til å få danne sin egen loge, og hun håpet at etter hvert som flere svenske brødre får Rebekkagraden, ville de anbefale Rebekkaordenen i Sverige. Ved festen lørdag aften, etter innvielse og 1. trinn, underholdt pianistinnen str. Egeland Skugstad, og brødre og søstre var meget begeistret for den skjønne musikk.

Fungerende Stor-Sire br. Harald Østreng ble valgt til Stor-Sire.

Vår første datterloge, Rebekkaloge nr. 9 Caritas, feiret 17. september 25-årsjubileum. Fra Oslo-logene ble det overrakt en skinn løftebok og en sjekk, og blomster fra moderlogen.

I mai samme år mottok logen besøk fra Amerika — 7 brødre og 24 søstre. Storlogen var representert ved 1. dep. Stor-Sire br. Håkon V. Ruud og Storsekretær br. U de Paolis, samt Rebekkarådets embetsmenn. Det var møtt opp søstre fra de fire Oslo-loger og et par tilreisende søstre.

Str. O.M. ønsket de amerikanske gjester velkommen på engelsk, og ønsket videre Storlogens og Rebekkarådets representanter vel-

kommen. Special deputy Grand Master brakte en hilsen fra den suverene Stor-Sire i Amerika til alle Odd Fellows i Norge, og uttalte videre at de anså denne deres reise for en pilegrimsreise, og var glad over vår gjestfrihet. Str. U.M. fortalte deretter på engelsk våre gjester at vi her i Europa har 4 trinn i Rebekkagraden. Str. O.M. gikk så over til forfremmelse til 1. arbeidstrinn. Til slutt var det hyggelig samvær med en enkel servering og god underholdning.

Den 11. januar 1960 ble Uranias nye O.M., str. Ella Børresen, innsatt.

Str. O.M. meddelte at Rebekkaloge nr. 21 Maud, Hamar, var ett år i høst, og at de gjerne tok imot besøk av moderlogen, og overvære et 1. trinn. For at flest mulig kan være med, blir det leid en buss som går fra Oslo om ettermiddagen og tilbake om aftenen. Str. O.M. sa at Maudsøstrene ønsket det måtte komme riktig mange, og den 14. september reiste 29 søstre til Hamar. Det var en meget hyggelig tur, og gleden over å møtes igjen var stor. Logen fremførte et meget vakkert 1. trinn, og etter logemøtet hadde vi et riktig festlig samvær.

Den 19. september holdt logen et åpent festmøte for å markere Rebekka-institusjonens 109-årsdag. Det var 134 til stede. Str. O.M. ledet festmøtet på en vakker og verdig måte, og sammen med logens embetsmenn, sangerinne og organist ble det en høytid vi vil minnes. Selskapskomitéen hadde all ære av sitt arbeid ved dette festmøtet, som vanlig.

Den nye Rebekkaloge i Oslo, nr. 25 Irene, skal institueres den 25. oktober kl. 17.30. Fem søstre fra loge Urania er gått over til den nye loge.

Det forelå en skrivelse fra Rebekkarådet som meddelte at all representasjon til instituering av loger, jubileer og lignende, heretter skal foregå distriktsvis, og logene representerer etter tur. Utgiftene til representasjon blir da fordelt på logene. Grunnen til denne forandring er at representasjonsutgiftene i de enkelte loger er høye.

Str. O.M. mintes i vakre ord vår kjære søster, eks. O.M. str. Esther Hegg, som døde den 20. mai 1961. Str. Esther Hegg hadde vært syk i lengre tid. Til slutt sviktet hjertet og hun sovnet inn.

Embetskollegiet 1963—64.

*Bakerst fra venstre: Sigrud Grov, Randi Werner Larsen og Agnes Anderson.
Forrest fra venstre: Dagmar Evjen og Dagny Eide.*

Det ble en vakker minnestund, og str. O.M. lyste fred over hennes minne.

Den 22. januar 1962 ble Uranias nye O.M., str. Dagmar Evjen, innsatt.

Lørdag 2. juni hadde Urania møte i anledning av at seks Storrepresentanter samt en Storrepresentant fra Göteborg skulle tildeles Rebekkegraden. Str. O.M. ønsket våre gjester, 1. dep. Stor-Sire br. Håkon V. Ruud og Eks. O.M. br. Håkon Backe, velkommen. Hun gikk så over til innvielse av disse brødre, som skulle få samtlige trinn hos oss. Etter en liten pause fikk de 1. trinn. Søndag den 3. juni fortsatte tildelingen av 2. og 3. trinn til de samme brødre.

Det ble to uforglemmelige dager. Det var høytid og alvor over fremførelsen, og brødrene var betatt av våre vakre ritualer og takknemlig for at logen påtok seg dette gradearbeid. Eks. O.M.

str. Adelheid Lorck høynet stunden med sin vakre sang og str. Gundersen med sin musikk.

Logen hadde mottatt en innbydelse til et besøk i Rebekkaloge nr. 9 Kæden, Nakskov, den 10. september. Str. O.M. opplyste hva reisen ville komme på med båt og tog, og ba søstrene melde seg så snart som mulig. På et senere logemøte fortalte str. O.M. at turen til Danmark hadde vært vellykket. De ble mottatt på stasjonen av søstre, og etter et kort opphold på hotellet ble de tatt med på en biltur på Lolland. Om aftenen var det stor middag på hotellet der de bodde. Neste dag besøkte de et barnehjem, og etterpå var det lunsj privat hos forskjellige søstre. Om aftenen var det logemøte med 2. trinns fremvisning og et hyggelig samvær med søstre fra Kæden. Vi var et lyst minne rikere etter denne tur. Eks. O.M. str. Gudrun Backe takket str. O.M. for den verdige måte hun representerte logen på i Nakskov, og takket henne også for alt arbeid hun hadde hatt med denne turen til Danmark.

Etter Rebekkarådets henstilling skal Urania forfremme 12 Storlogerepresentanter til 2. og 3. trinn. Søndag den 23. september hadde vi et særlig logemøte til forfremmelse av disse Storlogerepresentanter. Vi hadde den ære å ha til stede den svenske Stor-Sire, br. Dalgren, den svenske Storsekretær, br. Julin, og Storrepresentant br. Kristensen, som ble ønsket velkommen. Begge trinnpasseringer ble vakkert fremført. Str. O.M. avsluttet med en varm følt tale. Hun kom inn på symbolikken i våre trinnpasseringer, og uttalte at trinnarbeidet er rettesnoren i vårt arbeid i logen. «Vi forsøker så godt vi kan å omsette den enkle lære om «Vennskap, kjærlighet og sannhet» i praksis, og vi forsøker å innrette vårt arbeid i logen og arbeidet på oss selv etter denne læresetning.» Hun uttalte videre sin glede over at den svenske Stor-Sire og den svenske Storsekretær ville gjeste vår loge, og for at vi hadde fått tildele våre trinn til disse brødre. Hun håpet at de følelser vi Rebekkasøstre har for våre ritualer, skulle finne gjenklang hos brødrene, så disse to dagene kunne bli et varig minne.

Forelå meddelelse fra Rebekkarådet om at innvielsesgebyret er forhøyet fra kr. 75,— til kr. 150,— og trinnggebyret fra kr. 25,— til kr. 50,—. Fra begraveleskassen vil det ved dødsfall bli utbetalt kr. 1000,— mot før kr. 750,—.

Den 23. november hadde vi foredrag av Eks. O.M. br. Erik Evjen. Det var meget interessant og omhandlet fadderens plikter. St. O.M. takket for foredraget og sa at det var en påminnelse til oss alle.

Til jubileumskomiteé til logens 50-års jubileum ble valgt logens 5 Eks. O.M. og logens U.M.

Våre datterloger

Rebekkaloge nr. 9 Caritas

Rebekkaloge nr. 9 Caritas ble stiftet den 17. september 1933. Etter eks. Stor-Sire br. Gustav Eriksens ønske om å få en ny Rebekkaloge i Oslo, gikk 35 søstre ut fra Urania, og den 18. februar 1933 ble det dannet en Rebekkaforening med det for øyet så snart som mulig å stifte en loge.

Eks. O.M. str. Olga Riiser ble den første O.M. For første gang i Ordenens historie ble institueringen foretatt av Det norske Rebekkaråd og dens president, str. Signe Moen.

Rebekkaloge Caritas er en vel ansett og god loge, med et stort og allsidig barmhjertighetsarbeid. Caritas er moderloge til Rebekkaloge nr. 19 Tacita, Kristiansund N.

Rebekkaloge nr. 10 Semper ardens

I 1949 fikk Urania sin annen datterloge; Rebekkaloge nr. 10 Semper ardens, Moss. Str. Lilly Fossum som dengang var O.M. i Urania, flyttet fra Oslo til Moss, og hun ble anmodet om å arbeide for om mulig å få en Rebekkaloge på Moss.

Str. Fossum var gått fullt og helt inn for vår Orden. Som den ildsjel hun var, ble hun grepet av den idé at det måtte være grunnbunn for en Rebekkaloge på Moss, og hun gikk trøstig i vei med det store og krevende arbeid. Det ble bestemt at Rebekkarådet skulle reise til Moss, og Rådspresident str. Dagmar Halvorsen holdt et ordensforedrag. En tid etter ble Moss Rebekkaforening stiftet, med str. Fossum som formann.

Så begynte de mange reiser fram og tilbake, med interesserte damer til innvielse og trinn i Urania, alltid ledsaget av sin formann. Vi som var med i logen dengang, vil alltid huske disse søte Mosse-søstrene, som kom i all slags vær, skiftet på seg sine lange kjoler og byttet igjen, for å få siste tog hjem. Det var en hyggelig tid og et hyggelig arbeid for oss i Urania, da grunnen ble lagt for en Rebekkaloge på Moss.

Den 15. mai 1949 ble Rebekkaloge nr. 10 Semper ardens instituert av Det Norske Rebekkaråd, med str. Lilly Fossum som O.M. Semper ardens er blitt en stor og god loge, som allerede er moderloge for Rebekkaloge nr. 17 Unitas, Halden, og Rebekkaloge nr. 26 Gry, Fredrikstad. Semper ardens var den første Rebekkaloge i Østfold; nå er det 4 Rebekkaloger der.

Økonomisk står logen meget godt. De har arbeidet opp sine fonds og har et stort og allsidig humanitært og sosialt arbeid.

Rebekkaloge nr. 18 Ragnhild

Etter anmodning av den daværende Rådspresident påtok eks. Rådsskattm. str. Lilly Fossum seg igjen det store arbeid å stifte en ny loge. Fra Urania gikk 18 søstre ut for å danne forening, med str. Lilly Fossum som formann. Som sant er hadde moderlogen svært lite bry med den vordende loge. Det var fullt voksne søstre som var med på å bygge denne loge, og de var seg sitt ansvar bevisst.

Det var et ønske fra flere eldre søstre om å få en Rebekkaloge til i Oslo, og da det var plass til en loge til, ble etter ganske kort tid den nye Rebekkaloge stiftet. Rebekkaloge nr. 18 Ragnhild ble instituert den 15. desember 1957 med str. Elsa Kragstad som O.M. Rebekkalogen har vokst seg stor og sterk og er økonomisk godt stillet. Det har vært bra tilgang på nye medlemmer, og søstrene har sluttet opp om logens barmhjertighetsarbeid. Den 15. desember 1962 ble logens 5-årsjubileum markert. Rebekkaloge Ragnhild er moderloge til Rebekkaloge nr. 28 Margret Skulesdatter, Tønsberg.

Rebekkaloge nr. 21 Maud, Hamar

Igjen hadde Urania den glede å få være moderloge. Tilfellet ville at en av våre kjære søstre, Ellen Fjestad, skulle flytte fra Oslo og bosette seg i Hedmark. Str. Ellen Fjestad var også en av dem som var blitt glad i sin loge og kom til å savne den. Interessert som hun var, meldte snart tanken seg om å stifte en Rebakkaloge på Hamar. Etter anmodning av den daværende Rådspresident, som fant str. Fjestad godt skikket til å ta opp det store og krevende arbeid for en Rebekkaloge på Hamar, gikk hun i gang med sitt pionérarbeid.

Det ble dannet en Rebekkaforening med str. Fjestad som formann. Igjen fikk vår loge den glede å ta imot, innvie og gi disse kjekke damer våre trinn. De kom den lange veien, helst bilende, fikk sine trinn og et aftensmåltid, og dro så igjen. Vi håper at Hamar-søstrene forsto hvor hyggelig disse innvielser og trinn var for søstrene i Urania, og hvor vi så fram til disse logemøter når vi fikk besøk av Hamar Rebekkaforening.

Tiden gikk og den 5. september 1959 ble Rebekkaloge nr. 21 Maud instituert på Hamar med str. Ellen Fjestad som O.M. Også denne Rebekkaloge har arbeidet seg godt fram både i medlemstall, økonomisk, i humanitært og sosialt arbeid.

Sosialt arbeid

Veslehjemmet

Høsten 1915 ble Urania med i det store arbeid for Veslehjemmet. Veslehjemmet var en oppgave vår avdøde Stor-Sire, br. Sam Johnson, ga de to daværende loger, nr. 1 Scta. Sunniva og nr. 1 Norvegia, som i 1910 var med på å starte det første hjem for barn med en spesiell sykdom. Det første hjemmet var i leide lokaler, en liten eiendom i Løkkeberggaten, med plass til 10 barn. Det viste seg snart at dette hjemmet ble for lite, og de var så heldig å få kjøpt naboeiendommen, Geitmyrsveien 60, hvor barnehjemmet var til det ble solgt i 1936. Det var nå plass til 30 barn, og alt utstyr var pent og praktisk.

Pengene til hjemmet og driften var skaffet til veie ved store basarer, tilstelninger og innsamlinger ved Odd Fellow-brødre og Rebekkasøstre. Det var en stor oppgave for søstrene å være med i dette arbeidet. Vi var stolte av dette vakre hjemmet, bygget for barn som trengte både legetilsyn og pleie. Et hyggelig innslag var våre stoppemøter på Veslehjemmet. Vi møttes på hjemmet annenhver onsdag formiddag, og stoppet, lappet og sydde nytt til barna, og det vanket alltid en god kopp kaffe ved disse onsdagsmøtene. Vi hadde også gleden av å se og høre at barna kom seg og ble utskrevet fra hjemmet.

Til tross for at det var rart å slutte med dette arbeidet, måtte vi glede oss over at legevitenenskapen var kommet så langt at denne sykdommen kunne leges, og hjemmet ble overflødig. Veslehjemmet ble solgt til Oslo kommune i 1936. Eiendommen Bjerkodden ved Harestuvannet ble innkjøpt til feriehjem for Veslehjemsbarna, som tilbrakte sine ferier på dette vakre stedet. Bjerkodden er også solgt.

Vinterstuene. «De ensommes venner»

Foranledningen til at denne nye gren av sosialt arbeid ble tatt opp, var en stor og interessant artikkel i Morgenbladet den 12. november 1927 av dr. C. Asche: «Solskinn over livets kveldsstund. Vinterstuebevegelsen og de københavnske gamle.»

Avdøde Stor-Sire, br. Johan Middelthon, som dengang var leder av Leir Norge, henvendte seg til den danske vinterstuebevegelses stifter, pastor Kock fra København, om han kunne komme hit opp og redegjøre for dette tiltak. Pastor Kock var villig til å komme og holde foredrag for Odd Fellow-logene i Oslo. Dette foredrag ble holdt den 28. august 1929 i overvær av ca. 70 Ordensmedlemmer. Vi som var til stede ved denne anledning vil nok huske at interessen var stor, og at det var stemning for å oppta et lignende arbeid hos oss. Den daværende Stor-Sire, br. Gustav Eriksen, anmodet Leir Norge om å sette i gang dette arbeidet. Resultatet ble at hver loge i Oslo valgte en representant til en komité, som skulle forestå og lede dette arbeidet, være med å skape hyggestunder for enslige gamle.

I våre gamle lokaler i Kr. Augusts gate samlet Rebekkasøstrene enslige damer til en enkel servering, men i de senere år er de gamle invitert til middag en gang hver måned i Stortingsgt. 28. Det er alltid en eller annen underholdning og en prest som holder andakt. Rebekkalogene i Oslo er vertskap etter tur. Hvert år har de gamle en hyggelig sommertur, hvor de med busser blir kjørt til et vakert sted utenfor byen. De får da en deilig middag og kaffe og kaker. Er vi heldig med været, vil de gamle gjerne være ute og plukke litt blomster eller løv, og så kommer bussene og kjører dem tilbake. Juletreffesten er en særlig opplevelse, med julemat, jultre og julesanger, og så en julepakke til slutt. Det er nok årets største fest for våre gamle gjester. I noen år var Bjerkodden ved Harestuvannet stilt til de gamles disposisjon til ferieopphold, 14 dager for hvert kull, og søstre var med og stelte for dem.

Vi tror ikke vi går noens ære for nær om vi her nevner et navn, nemlig str. Ninni Endrerud. Fra første stund gikk hun fullt og helt inn for denne oppgaven, hun sparte seg aldri, hun ofret tid og krefter og ledet det hele så lenge hun orket. Hennes store inn-

sats i krigens dager med å skaffe mat til de ferierende på Bjerkodden og til møtene for de gamle, vil sent bli glemmt. På 20-årsdagen for Vinterstuene her i Oslo fikk str. Endrerud en sølvskål med en hjertelig takk for alt arbeid og interesse for de gamle.

Finnmark

Gjennom Nasjonalforeningen kom vi i forbindelse med fru stortingsmann Olsen fra Havøysund, som søkte om hjelp til Finnmark. Etter et logemøte fortalte hun om forholdene der oppe, da krigen med dens redsler rammet Finnmark. Her brukte tyskerne «den brente jords taktikk». Kirker, skoler og beboelseshus ble brent og alt jevnet med jorden. Da freden kom måtte Finnmark bygges opp fra grunnen. Hun fortalte om den redselstid de hadde opplevd og om reisen tilbake. Sommeren 1945 reiste en del av de evakuerte familier tilbake til sitt hjemsted, hvor alt var brent og ødelagt. Den lille flokken gikk opp til kirkegården, og der hvor kirken hadde stått falt de på kne og takket Gud for at de fikk komme tilbake til hjemstedet og at krigen var slutt. De hadde bygget opp sine hjem, men det var provisoriske brakkebygg. Men det var ting de ikke maktet alene, de manglet sykekurver. Fru Olsen fortalte om de lange transporter av syke, ofte i åpne båter, og da var sykekurver uunnværlig.

Fru Olsens alvorlige kåseri gikk like til hjertet på søstrene, og en søster sa med en gang: «La meg få gi den ene kurven, jeg som ikke har mistet en kaffekopp under krigen.» Str. O.M. sa at vi måtte hjelpe og at øyeblikkelig hjelp var dobbelt hjelp. Vi fikk bestilt 4 sykekurver, og i første omgang fikk vi bevilget 50 meter lakenlerret og 25 meter blåtøy. Så var det å sette i gang med å sy. Ved siden av de beløp søstrene samlet sammen, ble det bestemt at vi skulle ha en offeraften, og den 2. juni gikk alle søstrene rundt alteret og la i takknemlighet ned sin gave. På første symøte satt 22 søstre og klippet og sydde med liv og lyst. Vi hadde fått låne en sykekurv med tilbehør, så søstrene fikk se den ferdig.

Den 2. juli ble gaven, som besto av 4 kurver med madrasser,

ullteppe, puter, dynetrek, lakener, håndklær, nattøy, bekken og termometer, sendt nordover. Vi fikk et varmt takkebrev fra fru Olsen, hvor hun bl. a. skriver: «Hvordan kan jeg få takket for den storslagne gaven? Jeg kan ikke få sagt det som jeg mener det. Må Gud velsigne og lønne dere alle, som har så stort hjerte for folket her nord. Dere kan være sikre på at gaven blir til nytte og virkelig hjelp.»

I 1948 skrev fru Olsen fra Havøysund at de hadde en sykebrakke med 10 senger, og manglet bl. a. spebarnstøy — om vi kunne hjelpe dem med dette. Det ble enstemmig besluttet å hjelpe, og det ble sendt ikke bare spebarnstøy, men også et rikholdig sengeutstyr.

Finntmarksbarn

Sommeren 1950 hadde logen påtatt seg et stort løft. Vi tok imot og bekostet et 8 ukers landopphold på Sørlandet for 20 barn fra Finnmark. Vi fikk anmodning fra Nasjonalforeningen om vi kunne påta oss dette store arbeid. Det var meget påkrevet, da disse barn kom fra tuberkulosestruede hjem, og det er leger og helsesøstre som tar barna ut. Vi ble enige om at logen måtte kunne gjøre dette, og påtok oss å betale hele oppholdet. Nasjonalforeningen og én del helseorganisasjoner bekostet reisen fra Finnmark til Egersund og tilbake igjen. En helsesøster fulgte barna hele veien — opp og ned. Egersund helseorganisasjon stilte sitt vakre feriehjem med kokke og hushjelp gratis til barnas rådighet. Str. Ingeborg Schultz ble ansatt som bestyrerinne på hjemmet, og Urania bekostet hele husholdningen.

Barna reiste med hurtigruten til Trondheim og med dagtoget til Oslo. I buss ble de kjørt fra Østbanen til Nasjonalforeningens sykepleieskole i Bygdøy allé, hvor de overnattet. Neste dag med buss til stasjonen og så Sørlandstoget til Egersund.

I brev fra bestyrerinnen hørte vi at alt sto bra til, ikke noen uhell eller andre vanskeligheter, og de var friske hele tiden. Det ble laget litt underholdning og avveksling for barna, bl. a. en tur

til Stavanger. De fikk også bese seg på Egersund fajansefabrikk, hvor barna fikk hvert sitt krus. To av logens søstre var nedover og besøkte barna og hadde med seg bløtekaker og annet godt, og det gjorde stor lykke, da det tilfeldigvis var et av barnas fødselsdag den dagen de var der. Det var barn i alderen 9 til 14 år, 6 fra Vardø, 6 fra Honningsvåg, 6 fra Hammerfest og 2 fra Havøysund. Det var ikke vanskelig å se at disse barna kunne trenge godt stell og god pleie. Et slikt ferieopphold i hele 2 måneder med riktig næring badde barna godt av, de la på seg fra 2 til 8 kilo.

Det sosiale fond ble ikke belastet med dette ferieoppholdet, søstrene betalte det hele. At vi maktet dette, er et bevis på at når hjertet er med i gaven, nåes det utrolige.

Ragna Ringdahls daghjem

Vi hadde den glede, sammen med to andre Rebekkaloger, å få delta i arbeidet for Ragna Ringdahls daghjem. Vi gikk inn som en gruppe i Støttelaget for åndssvake. I fem år deltok vi i de store basarene som ble holdt en gang om året i Håndverkeren, og det var store beløp Rebekkasøstrene kunne levere styret for Støttelaget. Dette å være med i arbeidet for Ragna Ringdahls daghjem for åndssvake var en sak søstrene var interessert i og gjerne ville være med å støtte, og som vi selv hadde glede av.

Forsendelse av tøy til jul

Vi har i mange år hver jul sendt nordover en masse tøy, mange varme, deilige plagg, strikket og forarbeidet av søstre. Vi har også sendt brukt tøy, men helt og rent. Tøyet blir pakket i kartonger og sendt nordover til helsesøstre og adresser som er oppgitt av Nasjonalforeningen. På våre symøter blir det utlevert garn til å strikke av, og søstrene er svært flinke til å få i stand vakre, gode og nyttige ting.

Ved siden av de sosiale tiltak som er nevnt her, har logen ydet bidrag til hjelp etter naturkatastrofer både her hjemme og i Italia og Nederland. Vi har deltatt i Indiahjelpen, Europahjelpen, Flyktningehjelpen, Kongegaven, Nervesanatoriet osv. Mange familier har søkt og fått hjelp, og personer som på grunn av sykdom har mistet sin stilling, har logen hjulpet. Logen har også ydet hjelp til syke, gamle og barn.

I løpet av disse 50 år har Urania ydet betydelige beløp til sosialt arbeid, og alt deilig tøy og gaver av mange slag skal vi ikke kalkulere, men nøye oss med å fortelle at bak alle disse gavene ligger et stort arbeid som vanskelig kan vurderes høyt nok, både når det gjelder tid, penger, og ikke minst omsorg og kjærlighet.

Aldershjem

Interesse for å få et aldershjem har vi hatt i mange år. Urania har sitt aldersfond som har vokst fra år til år. Ved siden av den årlige tilstelning til inntekt for dette fond, går kr. 0,50 fra hver søsters månedskontingent inn i Aldersfondet. Fra 1963 er dette tilskudd forhøyet til kr. 1,—. Og får logen et begravellesbidrag tilbake fra den avdødes familie, tilfaller dette Aldersfondet.

Men å make å bygge et hjem klarte vi ikke alene, så vi tok med takk imot brødrenes tilbud om å gå sammen med dem for å bygge et Odd Fellow-aldershjem. Eks. O.M. br. Conrad B. Olsen var så elskverdig å komme i vår løge og holde foredrag om det vordene aldershjem. Søstrene fikk da større interesse for saken, og det kom mer fart i innbetalingen av de kr. 100,—. Vi hadde også den glede å ha Odd Fellow-hjemmets byggmester, Eks. O.M. br. Stiansen, hos oss. Han holdt foredrag og viste tegninger av bygget og ga oss en god orientering, som vi var meget takknemlig for.

I år er dette vakre hjemmet ferdig til innflytting. Den praktfulle beliggenhet, den standard dette hjemmet har, alt forteller oss hvilket ønskested dette Odd Fellow-hjemmet er.

Våre symøter

Den 22. januar 1913 ble etter forslag av str. O.M. Uranias symøter konstituert, vesentlig for å arbeide saker og ting til logens basarer. I alle år før vi fikk våre lokaler i Stortingsgt. 28, ble våre symøter holdt privat. Det var mange av søstrene som hadde god plass, og det kunne trenges, for søstrene var flinke til å møte. Vi tok med matpakke og fikk kaffe og gjerne et stykke kake der hvor symøtet var. Det ble også meget brukt at 4—5 søstre slo seg sammen om et symøte, og da var disse søstre vertinner. Det hendte også av og til at en søster inviterte til symøte, og vi tok med takk imot. Etter at vi fikk lokaler i Odd Fellow-gården, holdes som kjent våre symøter der.

Symøtene har sin misjon. Vi møtes for å ha en hyggestund sammen, og der lærer vi hverandre bedre å kjenne enn på vanlige logemøter. Søstrene strikker varme, gode ting som logen gir bort til jul, og lager saker og ting til basarer, store, flotte håndarbeider og små tombolagevinster. På hvert møte loddes det ut en del ting og pengene som på denne måte kommer inn, går nå i sin helhet til Søsterskillingen. Symøtene holdes på den mandag vi ikke har logemøte.

Av og til har vi litt undeholdning. Demonstrasjoner er svært populært, og vi har vært heldig i så måte. Vi har også hatt gleden av å ha flere gode foredrag, og det er en form for underholdning som søstrene er både interessert i og takknemlig for å få på symøtene. Den nemnd som er utnevnt for Søsterskillingen arrangerer disse møtene, og de nedlegger et stort arbeid for å skaffe søstrene en hyggelig aften og et pent resultat for Søsterskillingen.

Sluttord

Vi er nå kommet fram til 1963 og til Uranias 50-årsjubileum.

Fra referatene av logens protokoll har vi tatt med så meget fra starten og utviklingen som det lot seg gjøre, og vi håper at søstrene vil kunne få et innblikk i logens oppbygning, utvikling og arbeid. Det er hyggelig å følge utviklingen gjennom disse 50 år og se hva en loge virkelig kan make å utføre, både etisk, humanitært og sosialt.

Tilgangen på medlemmer har hele tiden vært bra. 60 søstre er gått ut av logen for å være med å stifte nye loger. I dag har Urania 205 medlemmer, hvorav 37 veteraner og en søster som er 50-årsjubilant, nemlig Eks. O.M. str. Borghild Knem.

Foruten vårt sosiale arbeid og vårt arbeid for Ordenen, har vi gjennom årene hatt mange gode foredrag og skuespill. Vi har hatt den glede å overvære tre skuespill, fremført i logesalen av Odd Fellow-brødre: «Det gamle spill om enhver», «Damon og Phyn-tias» og «Offergaven», skrevet av O.M. br. Finn Ellingsen. Søstre fra Rebekkalogene i Oslo fremførte et skuespill, «Birgitta kommer», som også er skrevet av O.M. br. Finn Ellingsen. Både søstrene og forfatteren høstet stort bifall for det gripende skuespill.

Den jevne vekst, det rike arbeid og den trivsel vår loge har hatt og har i vårt jubileumsår, gir oss den sikre tro at logen er omfattet med varme og kjærlighet av søstrene.

Når vår loge nå feirer sitt 50-års jubileum, gripes vi uvilkaarlig av en ærbødig takknemlighet mot dem som tok initiativet til dannelsen av logen, og til alle de dyktige embetsmenn og søstre som fortsatte det grunnleggende arbeid fra 1913.

Hell og lykke følge Rebekkaloge nr. 2 Urania!

Valgte embetsmenn

	O.M.	U.M.	Sekretær	Kasserer	Skattmester
1913—1914	Dagny Kristensen	Signe Moen	Ellen Pryds Andersen	Tecla Aamodt	Ragnhild Møllhausen
1915—1916	Signe Moen	Fredrikke Olsen	Ellen Pryds Andersen	Lilli Tscherning	Ragnhild Møllhausen
1917—1918	Signe Moen	Elisa Johnson	Ingeborg Bakke Brecke	Ragnhild Erichsen	Ragnhild Møllhausen
1919—1920	Elisa Johnson	Ester Løfenmark	Magdalena Jacobsen	Martha Wirstad	Mathilde Jordan
1921—1922	Signe Moen	Ester Løfenmark	Olga Johnson (Lindstrøm)	Anna Burum	Olga Riiser
1923—1924	Signe Moen	Magdalena Jacobsen	Ida Strømme	Ragnhild Motzfeldt	Alfhild Stenfeldt Foss
1925—1926	Magdalena Jacobsen	Ester Løfenmark	Asta Pleyrn	Maria Leister	Alfhild Stenfeldt Foss
1927—1928	Ester Løfenmark	Ingeborg Bakke Brecke	Asta Pleyrn	Maria Lister	Anna Durban
1929—1930	Olga Riiser	Olga Riser	Asta Pleyrn	Maria Lister	Margit Bukier
1931—1932	Signe Moen	Anna Durban	Martha Wirstad	Borghild Knem	Constance Paulsen
1933—1934	Ragnhild Møllhausen	Ragnhild Møllhausen	Martha Jansen	Mathea Frostad	Frida Smith
1935—1936	Ragnhild Møllhausen	Constance Paulsen	Ninni Endrerud	Mathea Frostad	Adelheid Lorck
1937—1938	Constance Paulsen	Ninni Endrerud	Ragnhild Evjen	Signe Thronseth	Adelheid Lorck
1939—1946	Ragnhild Evjen	Ragnhild Evjen	Martha Wirstad	Torgerd Andersen	Eugenie Fischer
1947—1948	Lilly Fossum	Martha Wirstad	Lilly Fossum	Martha Pedersen	Solveig Hexeberg
1949—1951	Adelheid Lorck	Adelheid Lorck	Torgerd Andersen	Esther Hegg	Johansen Hjørdis Svele
1952—1953	Torgerd Andersen	Solveig Hexeberg	Solveig Hexeberg Johansen	Olgen Harold	Hjørdis Svele
1954—1955	Borghild Knem	Esther Hegg	Esther Hegg	Olgen Harold	Gudrun Backe
1956—1957	Esther Hegg	Gudrun Backe	Arnhild Evjen Ella Børresen	Esther Egeland Skugstad	Signe Gustum
1958—1959	Gudrun Backe	Ella Børresen	Dagmar Evjen	Randi Hansen	Aagot Aanerud
1960—1961	Ella Børresen	Dagmar Evjen	Dagny Eide	Maja Henriksen	Gulborg Nesseie
1962—1963	Dagmar Evjen	Dagny Eide	Randi Werner Larsen	Agnes Anderson	Sigrud Grov

O.M. 1913—1963

Dagny Kristensen	1913—1914
Signe Moen	{ 1915—1919
	{ 1921—1924
	{ 1929—1932
Elisa Johnson	1920—1921
Magdalena Jacobsen	1925—1926
Esther Løfenmark	1926—1927
Olga Riiser	1927—1929
Ragnhild Møllhausen	1933—1936
Constance Paulsen	1937—1938
Ragnhild Evjen	1939—1946
Lilly Fossum	1947—1948
Adelheid Lorck	1949—1951
Torgerd Andersen	1952—1953
Borghild Knem	1954—1955
Esther Hegg	1956—1957
Gudrun Backe	1958—1959
Ella Børresen	1960—1961
Dagmar Evjen	1962—1963

Dagny Kristensen

Signe Moen

Elisa Johnson

Magdalena Jacobsen

Olga Riiser

Ragnhild Møllhausen

Ragnhild Evjen

Lilly Fossum

Adelheid Lorck

Torgerd Andersen

Borghild Knem

Esther Hegg

Gudrun Backe

Ella Børresen

Dagmar Evjen